

Men jeg erkender, at Skagen hovedsagelig er en Fiskerby, og at Haandværkerne der rimeligvis ikke udgøre et saa stort Tal som i Brønderslev. Alligevel er Skagen i stærk Udvikling ogsaa paa dette Omraade, idet flere og flere gaa over til at blive Haandværkere i Modsætning til tidligere, da Skagens Befolkning saa at sige udelukkende søgte Erhverv ved Fiskeri. I 10 Aar har der bestaaet en Haandværkerforening deroppe, og den har oprettet en teknisk Skole. Den var lille til at begynde med, men den er stadig vokset, og de have døjet med at faa Lokaler til den. Det oplyses her i Bilagene, hvad der ogsaa er mig bekendt fra tidligere, at de have haft 6 forskellige Lokaler i Løbet af disse 10 Aar, saa at Skolen næsten er bleven jaget fra Sted til Sted. Det laa da nær for dem at tænke paa at faa deres egne Lokaler, men da Foreningen var lille og Midlerne smaa, saa de ikke nogen Udvej derfor. I Fjor dristede de sig til at andrage Staten om en Bevilling til Opførelsen af en Skole. Sagen naaede ikke at komme frem i Fjor — jeg tror paa Grund af Mangler ved deres Tegninger, som bleve sendte til Bygningsinspektøren og tilbage igen til Skagen, hvilket jo tog nogen Tid —, men nu er den altsaa naaet frem i Aar, og det er jo en væsentlig Hjælp.

Jeg ser, at Skolen skal koste 12,500 Kr., og da Foreningen ikke selv ejer mere end 1,000 Kr., er det jo et betydeligt Beløb, der mangler. Hvordan de skulle være i Stand til at fremskaffe Resten, ved jeg ikke, men de maa jo have Haab om at kunne det, og det er jo ogsaa at vente, at Kommunen vil bidrage noget. Jeg tror imidlertid, at det er vel paa sin Plads, at denne Bevilling ydes, og at Haandværkerne i Skagen ville være meget glade ved at faa deres egen Bygning, saaledes at de kunne udvide deres Skole, som er gaaet stærkt frem i Løbet af de sidste Aar. Dermed skal jeg anbefale denne Bevilling, idet jeg takker Ministeren og det ærede Udvalg for deres velvillige Stilling til den.

K. Bjerre: Som ærede Medlemmer ville erindre, var der nogle Medlemmer, deriblandt jeg, som ved anden Behandling stillede Forslag om et Tilskud til den interparlamentariske Gruppe. Jeg retter en Tak til den højtærede Indenrigsminister, fordi han har optaget dette Forslag, og til det meget ærede Finansudvalg, fordi det har tiltraadt det. Jeg udtaler min Tak derfor og min Glæde derover, fordi

jeg tror, at denne Bevilling vil kunne gøre Gavn for vort Land.

Hvad Spørgsmaalet om Bevilling til Dansk Fredsforening angaar, skal jeg kun beklage, at der ikke er kommet nogen Overenskomst i Stand. Jeg skal aldeles ikke blande mig i Forhandlingerne mellem den meget ærede Ordfører og det ærede Medlem for Ringsted (Zahle). Det er mig ikke bekendt, hvorledes Forhandlingerne ske eller pleje at ske indenfor Finansudvalget. Naar to skulle komme overens, er det i Almindelighed den, der har en eller anden Sag, han gerne vil forfægte, der maa have en vis Forpligtelse til at føre den frem, og jeg kan kun sige, at havde jeg været i den Situation som det ærede Medlem for Ringsted, vilde jeg have prøvet at gaa den Vej, som baade af den højtærede Minister, af Ordføreren og af min Ringhed blev anvist ved anden Behandling. Jeg skal i øvrigt ikke blande mig i dette Spørgsmaal, men kun præcisere min egen Stilling, som er denne:

Dansk Fredsforenings Virksomhed kan naturligt deles i 3 Dele. Dels har den den Opgave at sætte danske Fredsvenner i Forbindelse med Fredsvenner i Udlandet ved de forskellige Kongresser, der holdes, dels har den den Opgave at udbrede saglig Kundskab om Fredssagens Historie, om hvad der forstaaes ved Voldgiftssagen, om dens Betydning o. s. v. gennem populærvidenskabelige Skrifter og paa lignende Maade. Endelig har den for det tredie den Opgave at agitere herhjemme for at paavirke Stemningen og derigennem ogsaa Lovgivningsmagten i den Retning, hvori den nu ønsker, det skal gaa. Der er det nu, jeg siger, at til den Virksomhed, der gaar i den sidstnævnte Retning, kan den umulig faa Statstilskud. Det ligger jo dog i selve Sagens Natur og er noget, vi ikke behøve at drøfte. Det ærede Medlem for Ringsted indrømmede sidste Gang, at det kunde med Rette siges, at Foreningen drev Politik. Jeg sagde det ogsaa, ikke som en Bebrejdelse, thi det ligger i Sagens Natur, at det ene griber ind i det andet. Naar en Forening vil paavirke den offentlige Mening og derigennem Lovgivningsmagten, kommer den let til at sige: Det og det Parti staar os nærmest, det Parti ville vi virke for, og vi se ogsaa her, at det sker. Nu siger jeg, at det vilde være ganske utænkeligt, at der kunde gives Statstilskud til en saadan Virksomhed. Det var dog ganske urimeligt, om f. Eks. et Medlem skulde kunne